Köpeğin Kedi Dostu

Jane MEADOW

Köpeğin Kedi Dostu

Jane MEADOW

Toby adlı köpek, büyük bir bahçesi olan sıcacık bir evde yaşıyordu. Sıcak altın-kahverengi tüyleri, yumuşak sarkık kulakları ve gümüş bir etiketi olan kırmızı bir tasması vardı. Toby top getirme ve top kovalamaca oynamayı çok severdi. Dost canlısı ve hevesliydi, her zaman eğlenceye hazırdı. Güneşli bir sabah yeni bir şey geldi. Toby uzun kuyruğunu salladı ve havayı kokladı. Yerde küçük bir kutu duruyordu ve içinde minik bir sürpriz vardı.

Kutunun içinde çok küçük bir kedi yavrusu vardı. Daha koyu çizgili yumuşak gri tekir tüyleri, beyaz bir göğsü ve patileri, kocaman yuvarlak yeşil gözleri vardı. Boynunda açık mavi bir kurdele fiyonk vardı. Kedi yavrusu korkmuş görünüyordu ve köşede duruyordu. Toby merhaba demek istedi ama kedi yavrusu geri çekildi. "Sorun değil," diye yumuşakça havladı Toby. "Sana zarar vermeyeceğim."

Kedi yavrusunun adı Poppy'ydi. O kadar küçüktü ki iki ele sığabilirdi. Evdeki her şey ona kocaman görünüyordu. Toby'nin büyük siyah burnu devasa görünüyordu. Onun uzun, sallanan kuyruğu dev bir yılan gibiydi. Poppy bir sandalyenin altına saklandı ve izledi. Toby oturdu ve başını yana eğdi. Oynamak istiyordu ama nazik olması gerektiğini biliyordu.

Toby, sahibinin ona nasıl sakin olmayı öğrettiğini hatırladı. Halının üzerine uzandı ve çenesini patilerinin üzerine koydu. Daha yakına gitmedi. Sadece sessiz ve hareketsiz kaldı. Poppy sandalyenin altından dışarı baktı. Kocaman yeşil gözleri Toby'nin her hareketini izliyordu. Toby'nin sarkık kulakları seğirdi ama ayağa kalkmadı. Bekledi.

Gün geçtikçe Toby nazik kaldı. Poppy'yi kovalamadı ya da havlamadı. Poppy dışarı süzüldüğünde Toby sadece dost canlısı koyu kahverengi gözleriyle izledi. Onun odayı kendi hızında keşfetmesine izin verdi. Poppy havayı kokladı ve minik adımlar attı. Toby'nin kuyruğu küçük, yavaş bir hareketle sallandı. Sabırlı davranıyordu ve Poppy bunu fark etti.

Bir öğleden sonra Poppy biraz daha yaklaştı. Ulaşamayacağı bir mesafede oturdu ve patisini yaladı. Toby kıpırdamadı. Sadece yavaşça gözlerini kırptı ve yumuşak bir iç çekti. "Güvendesin," der gibiydi sakin bedeni. Poppy'nin minik pembe burnu seğirdi. Bu büyük, sessiz köpeğe merak etmişti. Belki de o kadar da korkutucu değildi.

Toby oynamayı çok istiyordu. Poppy'yle top kovalamaca oynadığını hayal etti. Ama Poppy'nin zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bu yüzden sakin ve sessiz kaldı. Ona kırmızı tasmasını ve gümüş etiketini gösterdi ama ısrar etmedi. Poppy uzaktan izledi. Toby'nin onu asla acele ettirmediğini gördü. Asla yüksek ses çıkarmadı. Nazikti ve bu ona güvende hissettirdi.

Her gün Poppy biraz daha cesaretlendi. Saklandığı yerlerden daha uzağa gitti. Toby'nin mama kabını kokladı ve bahçeyi keşfetti. Toby yavaşça takip etti, mesafesini korudu. Ona güneşli yerleri ve yumuşak çimenleri gösterdi. Poppy yürürken açık mavi kurdele fiyongu sallanıyordu. Toby'nin kuyruğu nazikçe sallandı ama heyecanını dizginledi.

Bir sabah Poppy yeni bir şey yaptı. Doğruca Toby'ye yürüdü ve minik burnunu onun büyük siyah burnuna değdirdi. Toby'nin kalbi sevinçle takla attı. Tamamen hareketsiz kaldı. Poppy'nin yeşil gözleri onun kahverengi gözlerine baktı. Minik bir miyavladı. "Merhaba, büyük köpek," der gibiydi. Toby'nin kuyruğu yumuşakça sallandı. Bu anı beklemişti.

O günden sonra Poppy artık korkmuyordu. Toby'yi her yerde takip etti. Bahçede nazik oyunlar oynadılar. Toby, Poppy sırtına tırmanabilsin diye yere yatardı. Poppy onun sarkık kulaklarına pati atardı ve o fark etmemiş gibi yapardı. Yaprakları kovaladılar ve çimende yuvarlandılar. Poppy'nin minik patileri hızlı hareket ederdi ve Toby ona uymak için yavaş hareket ederdi.

Toby ve Poppy en iyi arkadaş oldular. Güneşli yerleri ve sessiz anları paylaştılar. Poppy şekerleme yaparken Toby onu korurdu. Poppy minik diliyle Toby'nin tüylerini temizlerdi. Birbirlerine karşı naziktiler. Arkadaşlıkları sabırdan ve güvenden büyümüştü. Toby'nin kırmızı tasması ve Poppy'nin mavi fiyongu bir takım gibi uyumlu görünüyordu.

Bir akşam pencerenin yanında birlikte oturdular. Ay parlaktı ve yıldızlar pırıldıyordu. Poppy yumuşakça mırıldandı ve Toby'nin kuyruğu mutlu bir ritimle yere vurdu. "Arkadaşım olduğun için mutluyum," diye sessizce havladı Toby. Poppy miyavladı ve başını onun patisine sürttü. Nazik tanışmaların güven inşa ettiğini öğrenmişlerdi. Ve güven onları harika bir ikili yapmıştı.

Toby ve Poppy her gün oynadılar. 'Yavaş kovalamaca' adında bir oyun icat ettiler. Toby bir büyük adım atardı ve Poppy üç minik adım atardı. Bir şeye çarpmamaya dikkat ederek bahçede zikzak çizerlerdi. Bu, nezaket ve eğlence oyunuydu. Kahkahaları havayı doldurdu ve arkadaşlıkları güçlendi.

İki arkadaşla ev daha sıcak hissettirdi. Toby, Poppy'ye paylaşmayı gösterdi. Oyuncaklarda ve ödüllerde sırayla oynadılar. Poppy, Toby'nin eşyalarını asla almayacağını öğrendi. Toby, Poppy'nin küçük, sessiz oyunları sevdiğini öğrendi. Birbirlerine saygı duydular. Nazik halleri her günü mutlu etti.

Bir öğleden sonra ziyarete yeni bir köpek yavrusu geldi. Yavru heyecanlı ve zıpzıptı. Poppy, Toby'nin arkasına saklandı. Toby sakince oturdu ve yavrunun onu koklamasına izin verdi. "Nazik ol," der gibiydi Toby. Yavru yavaşladı ve sessizce oturdu. Poppy dışarı baktı. Yavrunun da tıpkı Toby gibi öğrendiğini gördü. Nazik tanışmalar herkes için işe yarar.

Toby ve Poppy verandada birlikte oturup gün batımını izlediler. Gökyüzü pembe ve altın rengiydi. Poppy mırıldandı ve Toby'nin kuyruğu yavaşça sallandı. Yabancı olarak başlamışlardı ama şimdi aileydiler. Sabır ve nezaket güzel bir arkadaşlık inşa etmişti. Ve ne olursa olsun her zaman birbirleri için orada olacaklarını biliyorlardı.